

Sygn. akt II KO 21/22

ZARZĄDZENIE

Dnia 16 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

Dnia 16 marca 2022 r. sędzia SN Kazimierz Klugiewicz, po zapoznaniu się z pismem R. Z., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 września 2010 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 17 lutego 2010 r., sygn. akt IV K (...):

nie stwierdzam podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 stycznia 2022 r. R. Z. złożył wniosek o wznowienie postępowania, wskazując, że postępowanie zakończone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 września 2010 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 17 lutego 2010 r., sygn. akt IV K (...), dotknięte jest uchybieniem, polegającym na tym, że w składach orzekających zasiadały osoby nieuprawnione do orzekania, co wynika z najnowszego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (wyrok TSUE z 16.11.2021 r. w sprawach połączonych od C-748/19 do C-754/19). Tak sformułowany zarzut dotyczy zatem okoliczności stanowiącej bezwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., co nakazuje potraktować pismo skazanego jako sygnalizację, w trybie art. 9 § 2 k.k., podstawy do wznowienia postępowania z urzędu na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

Inicjatywa ta nie może jedna przynieść oczekiwanego przez R. Z. rezultatu. Trzeba bowiem zauważyć, że będący przedmiotem powołanego orzeczenia TSUE problem legalności – w świetle standardów europejskich – delegacji sędziego dotyczy uprawnień

Ministra Sprawiedliwości w świetle art. 77 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz.U.2020.2072; u.s.p.), w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2011.203.1192), która weszła w życie 28 marca 2012 r., a zatem już po wydaniu prawomocnego wyroku w sprawie, której dotyczy inicjatywa skazanego. Ponadto delegacja sędziego Sądu Okręgowego w L. M. Styka do składu orzekającego Sądu Apelacyjnego w (...), rozpoznającego apelację obrońcy skazanego, została wydana nie przez Ministra Sprawiedliwości, lecz przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), na podstawie art. 77 § 8 u.s.p. (k. 3289, t. XVII). Oczywiście jest zatem to, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., ani w innej bezwzględnej przyczynie odwoławczej, co zresztą było już wcześniej przedmiotem analizy Sądu Najwyższego w związku z rozpoznaniem kasacji obrońcy skazanego w przedmiotowej sprawie (*zob. postanowienie SN z 28 lipca 2011 r., III KK 19/11*).

Na powyższe zarządzenie zażalenie nie przysługuje.